

EFS-III.433.28.2023

POSTANOWIENIE NR 54/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 8 stycznia 2025 roku

**w sprawie zażalenia (...) z dnia (...) na postanowienie (...) w sprawie wniosku (...)
o umorzenie odsetek w kwocie 10 490,93 zł w związku z wezwaniem do zwrotu
dofinansowania z odsetkami z dnia (...)**

Na podstawie: art. 126, art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 144 i art. 261 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”; art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 4-5, art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”; art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz poz. 53 części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 z późn. zm.), zwanej dalej „u.o.s.”, art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b i lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.); art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie w całości

Uzasadnienie

Stan faktyczny

W dniu (...) Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwany dalej „Organem” lub „Instytucją Zarządzającą”, otrzymał od (...), zwanego dalej „Beneficjentem”, „Stroną” lub „Wnoszącym”, zażalenie z dnia (...) na postanowienie (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...) w sprawie wniosku Strony z dnia (...) o umorzenie odsetek w kwocie 10 490,93 zł w związku z wezwaniem do zwrotu dofinansowania z odsetkami z dnia (...).

Dnia (...) roku Organ wystąpił do Beneficjenta z wezwaniem do zwrotu dofinansowania w wysokości 19 405,00 zł (słownie: dziewiętnaście tysięcy czterysta pięć złotych 00/100) wykorzystanego z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p. wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w ramach umowy o dofinansowanie pn.: (...). Pismem z dnia (...) Strona wystąpiła z prośbą o umorzenie odsetek w kwocie 10 490,93 zł.

Organ pismem z dnia (...) wezwał Beneficjenta do uiszczenia zgodnie z ust. 53 części I załącznika do u.o.s. opłaty skarbowej w wysokości 10,00 zł od dokonania czynności urzędowej na podstawie wniosku z dnia (...) albo do przedstawienia podstawy prawnej wyłączenia z opłaty skarbowej lub zwolnienia od opłaty skarbowej w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma pod rygorem zwrotu podania lub zaniechania czynności uzależnionej od ww. opłaty. Wnoszący nie przedstawił dowodu uiszczenia opłaty skarbowej ani nie przedstawił podstawy prawnej wyłączenia z opłaty skarbowej lub zwolnienia od opłaty skarbowej w wyznaczonym terminie. W związku z powyższym dnia (...) Instytucja Zarządzająca wydała postanowienie (...) o zwrocie podania Beneficjenta z dnia (...) o umorzenie odsetek.

Potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej przez Stronę zostało natomiast załączone do złożonego przez Stronę zażalenia z dnia (...) roku na ww. postanowienie – zostało wygenerowane (...), w tytule operacji wskazano: „opłata skarbową za dokonanie czynności urzędowej na wniosek z (...)”, kwota: 10,00 zł, dane płatnika: „(...)”, „data transakcji: (...)”.

Stan prawny

W pierwszej kolejności przedmiotem analizy Organu była kwestia stosowania przepisów o odwołaniach do zażaleń, w związku z art. 144 k.p.a. i zawartym w nim odesłaniem „w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań”.

Pogląd w tej sprawie wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 15 czerwca 2023 r. (sygn. akt II SA/Gl 447/23, LEX nr 3575305), stwierdzając, że „w kwestii postanowień należy zauważyć, że formuła odesłania z art. 144 k.p.a. sprawia, że do zażaleń stosuje się znaczną część przepisów o odwołaniach wprost lub z pewnymi modyfikacjami, niezbędnymi – jak się wskazuje w teorii prawa – ze względu na zakres odniesienia, innych zaś w ogóle się nie stosuje (zob. Z. Kmiecik [w:] J. Wegner, M. Wojtuń, Z. Kmiecik, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Warszawa 2023, art. 144). Zatem użyte w art. 144 k.p.a. sformułowanie „odpowiednie zastosowanie” oznacza dopasowanie art. 138 k.p.a. do każdego indywidualnego przypadku rozpatrywania zażalenia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt II SA/Rz 838/12, LEX nr 1235547). W związku z tym w postępowaniu zażaleniowym mogą wystąpić sytuacje, gdy odpowiednie stosowanie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. będzie sprowadzało się jedynie do uchylecia przez organ II instancji postanowienia organu I instancji i takie rozstrzygnięcie nie będzie wówczas oznaczało naruszenia przepisu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., a tym bardziej rażącego naruszenia przepisów postępowania administracyjnego (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt I OSK 686/09, LEX nr 595469; z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt II OSK 2518/15, LEX nr 1987147)”.

Na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.o.s. opłacie skarbowej podlega w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek. Zgodnie z poz. 53 części I załącznika do u.o.s. „decyzja inna niż wymieniona w załączniku, do której mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego” stanowi czynność urzędową, która wpisuje się w zakres przedmiotowy opłaty skarbowej. Zgodnie z art. 8 ust. 1 u.o.s. zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek. Stosownie do art. 12 ust. 1 u.o.s. organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt (burmistrz, prezydent miasta), zaś zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 u.o.s. organem podatkowym

właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia, koncesji) – organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę organu lub podmiotu, który dokonał czynności urzędowej albo wydał zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję).

Należy stwierdzić na podstawie załączonego do zażalenia potwierdzenia transakcji wygenerowanego (...), iż dnia (...) Wnoszący dopełnił ciążącego na nim obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od czynności urzędowej na podstawie wniosku z dnia (...) w wyznaczonym terminie 7 dni od dnia (...) na rachunek właściwego organu. Fakt, iż Strona nie udostępniła Instytucji Zarządzającej dokumentacji potwierdzającej uiszczenie opłaty przed wydaniem przez Organ postanowienia nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...) nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, ponieważ nie zachodzi przesłanka określona w art. 261 § 2 k.p.a. „jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana”. Mając powyższe na względzie, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego postanowił uchylić zaskarżone postanowienie w całości.

Argumentem uzasadniającym przyjęte przez Organ rozstrzygnięcie jest stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego przedstawione w wyroku z 9 marca 2010 roku (sygn. akt I OSK 686/09, LEX nr 595469). Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż „Wojewódzki Sąd Administracyjny stanął także na stanowisku, że niezasadny jest zarzut skargi, iż rozstrzygnięcie organu odwoławczego narusza treść przepisu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Powołując treść art. 144 k.p.a. Sąd wyjaśnił, że w postępowaniu zażaleniowym stosuje się przepisy dotyczące odwołań, w tym między innymi art. 138 k.p.a., lecz stosowanie to jest "odpowiednie", co oznacza, że należy uwzględnić cechy właściwe zażaleniu i postępowaniu zażaleniowemu. W opinii Sądu przy rozpoznawaniu zażalenia przez organ odwoławczy w pewnych sytuacjach dopuszczalne jest wydanie rozstrzygnięcia innego niż przewiduje to art. 138 k.p.a. (np. tylko uchylenie zaskarżonego postanowienia). Pogląd taki został wyrażony w Kodeksie postępowania administracyjnego – Komentarz B. Adamiak, J. Borkowski (Wydawnictwo C. H. Beck 2003 r. str. 606-607). Pogląd taki wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 8 czerwca 2000 r. w sprawie o sygn. akt I SA 936/99 i z 16 marca 2000 r. sygn. akt V SA 1860/99. O tym, jakie winno być rozstrzygnięcie organu odwoławczego rozpoznającego zażalenie, decydują wówczas okoliczności każdej sprawy”.

Ponadto, w wyroku z dnia 26 maja 2020 r. (sygn. akt II OSK 3291/19, LEX nr 3012105) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „przepis art. 144 k.p.a. i zawarte w nim odesłanie, nie daje organowi II instancji podstaw prawnych do wkroczenia w sprawę administracyjną, będącą przedmiotem postępowania przed organem I instancji. Wniesienie zażalenia na postanowienie organu I instancji daje organowi II instancji kompetencje wyłącznie do rozpoznania i rozstrzygnięcia kwestii procesowej, której dotyczy zaskarżone postanowienie. [...] Przepis art. 138 będzie więc miał zastosowanie w postępowaniu organu rozpatrującego zażalenie, ale jego treść musi być odczytywana w ten sposób, że słowo "decyzja" za każdym razem musi być np. zastępowane słowem: "postanowienie". I już choćby z tego wynika, że przy rozpatrywaniu zażalenia organ administracyjny nie może orzekać co do istoty sprawy, ani nie może rozstrzygnąć o zakończeniu postępowania w danej instancji, bo nie jest to materia, o której orzeka się w formie postanowienia. (por. B. Adamiak, J. Borkowski, Glosa do wyroku NSA z dnia 7 kwietnia 1992 r., sygn. akt I SA 1547/92, Prokuratura i Prawo, 1995, nr 3, s. 76 i nast.)”. W związku z powyższym, Organ nie może odnosić się w treści niniejszego postanowienia do argumentów i zarzutów związanych z wnioskowanym umorzeniem odsetek, albowiem rozstrzygnięcie co do istoty sprawy jest elementem decyzji. Organ wskazuje jednak, że podanie Strony o umorzenie odsetek z dnia 2 stycznia 2024 roku zostanie w wyniku uchylecia postanowienia Organu o zwrocie podania niezwłocznie rozpatrzone przez Instytucję Zarządzającą, a sprawę w danej instancji zakończy decyzja administracyjna.

Wobec powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie może zostać wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Wpis stały od skargi wynosi 200 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1) (...);

2) aa.